

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy i lamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący za dział nieurzędowy: Eryk Średzki w Śremie.

Dział urzędowy.

Podaję do wiadomości ogólnej, że w czasie wakacji p. Starosty Wilczka obejmuję zastępstwo w Starostwie.

We Wydziale Powiatowym zastępuje p. Przewodniczącego p. Dr. Matuszewski ze Śremu.

Śrem, dnia 4. lipca 1927 r.

Starosta
w z. Mittelstaedt.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 10 maja 1927 r.,

zmieniające niektóre postanowienia ustaw kar-
nych o rozpowszechnianiu nieprawdziwych
wiadomości i o zniewagach.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy
z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta
Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mo-
cą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postana-
wiam co następuje:

Art. 1. Kto rozpowszechnia wiadomość świa-
domie nieprawdziwą lub przekręconą, a mogącą
wyrządzić szkodę Państwu lub wywołać niepokój
publiczny, choćby wiadomość podawał jako pogło-
skę, — będzie karany aresztem do trzech miesięcy
i grzywną do pięciuset złotych lub jedną z tych kar.

Jeśli czynu przewidzianego powyżej, dopuszczo-
no się w przemówieniu publicznym lub w druku,
winny będzie karany — aresztem do sześciu mie-
sięcy i grzywną do tysiąca złotych, lub jedną
z tych kar.

Jeśli czynu, przewidzianego w ustępie pierw-
szym tego artykułu, dopuszczono się publicznie lub
w druku, rozpowszechniając wiadomość o działal-
ności władz państwowych, albo o działalności urzę-
dników państwowych lub osób wojskowych, będącej
w związku z ich obowiązkami urzędowymi lub
służbowymi, winny będzie karany — więzieniem
od dwóch tygodni do jednego roku i grzywną od
dwustu złotych do dwóch tysięcy złotych, lub jed-
ną z tych kar.

Jeśli czynu przewidzianego w ustępie pierwszym
tego artykułu, dopuszczono się publicznie lub w dru-
ku, rozpowszechniając wiadomość o niebezpieczeń-
stwie grożącym Państwu w jego stosunkach zew-
nętrznym lub wewnętrznym, zwłaszcza o niebezpie-
czeństwie, grożącym jego ustrojowi konstytucyjnemu
lub społecznemu, winny będzie karany — więzieniem
od miesiąca do lat dwóch i grzywną od trzystu zło-
tych do trzech tysięcy złotych, lub jedną z tych kar.

Nie ulega ściganiu według powyższych posta-
nowień, ani mylna ocena wiadomości prawdziwej,
ani przekręcenie szczegółów nieistotnych w danym
wypadku.

Art. 2. Kto czynów, przewidzianych w ustę-
pach 2, 3, 4 artykułu poprzedniego, dopuszcza się
wskutek niedbalstwa, będzie karany — aresztem
do sześciu tygodni i grzywną do pięciuset złotych,
lub jedną z tych kar.

Art. 3. Jeśli następstwem czynów, przewidzia-
nych w artykułach poprzednich, była poważna szko-
da dla Państwa, albo zaburzenie spokoju publicz-
nego lub przeciwdziałanie władzy w jej prawnych
zarządzeniach, albo zakłócenie porządku w oddzia-
łach wojskowych — winny będzie karany:

w wypadkach, przewidzianych w ustępie 1 arty-
kułu 1 oraz w artykule 2 — więzieniem do jednego
roku i grzywną do dwóch tysięcy złotych;

w wypadkach przewidzianych w ustępach 2,
3, 4 artykułu 1 — więzieniem od miesiąca do trzech
lat i grzywną od tysiąca do pięciu tysięcy złotych.

Art. 4. Kto ubliża czy lub powadze Prezydenta
Rzeczypospolitej, choćby w jego nieobecności, będzie
karany — więzieniem od trzech miesięcy do pięciu
lat i grzywną do pięciu tysięcy złotych.

Dowód prawdy, dobrej wiary i prawdopodob-
ieństwa jest niedopuszczalny.

Przestępstwo powyższe ścigane będzie z urzędu.

Art. 5. Ściganie z powodu zniewagi władzy
państwowej, zniewagi urzędnika państwowego lub
osoby wojskowej podczas albo z powodu pełnienia
przez nich obowiązków urzędowych bądź służbowych
lub w związku z ich stanowiskiem nastąpi z urzędu
w wypadkach przewidzianych w obowiązujących
ustawach, a nadto w wypadkach, gdy ściganie jest
uzależnione od skargi prywatnej, wniosku lub upo-
ważnienia, a Minister Sprawiedliwości zarządzi ści-
ganie to z urzędu.

Znieważony może w każdym okresie sprawy, niezależnie od udziału oskarżyciela publicznego, skorzystać z uprawnień oskarżyciela prywatnego.

Art. 6. W wypadkach, przewidzianych w artykułach poprzednich, sąd okręgowy lub powiatowy (pokoju), stosownie do właściwości, może na wniosek oskarżyciela publicznego wydać nakaz karny, jeśli uzna stan sprawy za dostatecznie wyjaśniony, a jako karę stosowną karę nie wyższą, niż pozbawienie wolności do trzech miesięcy, grzywna do tysiąca złotych i konfiskata druku.

Sąd okręgowy wydaje nakaz w składzie trzech sędziów bez rozprawy, po wysłuchaniu prokuratora. W postępowaniu uproszczonym wydaje nakaz jeden sędzia.

Nakaz karny doręcza się jak wyrok zaoczny.

Od nakazu oskarżony może wnieść sprzeciw w ciągu trzech dni od dnia doręczenia nakazu. Wskutek sprzeciwu sprawę rozpoznaje sąd, który wydał nakaz. W razie sprzeciwu przewodniczący sądu (wydziału — izby) zarządzi rozprawę główną i wyznaczy jej termin. Decyzja ta nie ulega zażalenie. Nakaz karny zastępuje akt oskarżenia. Sąd, wydając wyrok, nie jest związany karą orzeczoną nakazem.

Postępowanie nakazowe nie będzie stosowane w sprawach przeciw zaarrestowanym, oraz w sprawach należących do właściwości sądu przysięgłych.

Art. 7. W wypadkach, przewidzianych w artykułach poprzednich, skoro tylko stan sprawy pozwoli na wyznaczenie rozprawy, sąd niezwłocznie wyznaczy jej termin na jeden z najbliższych czterech dni, bez względu na ustalone okresy posiedzeń sądowych. To samo stosuje się w wypadku odroczenia rozprawy. Sądy i urzędy prokuratorskie spełniać będą inne czynności w tych sprawach poza kolejną, a w każdym razie bezpośrednio po niecierpiących zwłoki czynnościach w innych sprawach.

Miedzy doręczeniem oskarżonemu wezwania a rozprawą główną winny upłynąć co najmniej trzy dni, chyba, że ustawa postępowania karnego zezwala na termin krótszy.

Art. 8. Nakaz karny, przeciw któremu nie wniesiono sprzeciwu, ulega wykonaniu jak wyrok prawomocny.

Zaskarżenie wyroku do Sądu Najwyższego nie wstrzymuje sięgnięcia grzywny orzeczonej wyrokiem.

Karę zastępczego aresztu nie można wyhonać przed uprawomocnieniem się orzeczenia.

Art. 9. Przepisy art. V ust. 3, 4, 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1962 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 8 z 1863 r.) mają zastosowanie także do wykroczeń przewidzianych w §§ 487 — 491 i 496 u. k. 1852 r. jeśli zniewaga była skierowana przeciw urzędnikowi lub niższemu funkcjonariuszowi państwowemu albo przeciw wojskowemu ze względu na ich obowiązki urzędowe lub służbowe.

Art. 10. Na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna 1852 r., przestępstwo, przewidziane w ustępie 1 artykułu 1 tegoż rozporządzenia, jest wykroczeniem karanem przez sąd powiatowy, przestępstwa, przewidziane w ustępach 2, 3, 4 artykułu 1 oraz w artykułach 2, 3, 4, są występkami; zamiast więzienia orzeka się karę aresztu ścisłego.

Odwołanie można wnieść niezależnie od ograniczeń, przewidzianych w § 283 ustawy postępowania karnego 1873 r.

Art. 11. Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny 1871 r., zamiast kary aresztu powyżej sześciu tygodni orzeka się karę więzienia.

Przepis § 196 kodeksu karnego 1871 r. stosuje się odpowiednio także w razie zniewagi wojska lub oddziału wojskowego.

Art. 12. W okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i sądu okręgowego w Katowicach nakazy karne wydaje w sądach okręgowych Izba karna w składzie opreślonym dotąd obowiązującymi przepisami.

Art. 13. W części pierwszej art. 263 kodeksu karnego 1903 r. uchyla się ustęp 1 w części drugiej tego artykułu skreśla się wyrazy: „rozpowszechnianie wieści fałszywej, lub”.

Przepis § 308 ustawy karnej 1852 r. zachowuje moc obowiązującą tylko co do sposobów popełniania przestępstw przewidzianych w §§ 309 i 310 u. k.

Art. 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:

(—) Józef Piłsudski.

Minister:

(—) K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) August Zaleski.

Minister Skarbu:

(—) C. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości:

(—) A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publiczn.:

(—) Dr. Dobrucki.

Minister Rolnictwa:

(—) K. Niezabykowski.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji:

(—) Romocki.

Minister Robót Publicznych:

(—) Moraczewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych:

(—) Witold Staniewicz.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Bogusław Miedziński.

(Dz. U. R. P. z dnia 24 maja 1927 r. Nr. 45, poz. 399).

Powyższe podają do wiadomości z tem, ażeby Panowie Burmistrzowie, Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich podali powyższe do wiadomości ludności w sposób na miejscu praktykowany.

Śrem, dnia 1. lipca 1927 r.

Starosta

(—) Wilczek.

Obwieszczenie

ważne dla ubezpieczonych w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniem w Poznaniu.

Mnożą się wypadki ubezpieczenia się członków Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w innych towarzystwach, z jednej strony z powodu mylnych

informacji niektórych niesumiennej agentów, z drugiej zaś strony, z powodu nieznanego warunków ubezpieczeniowych Krajowego Ubezpieczenia Ogniwego. Do ubezpieczenia się w jakimkolwiek towarzystwie bez zezwolenia wzgl. bez zawiadomienia o tem Krajowego Ubezpieczenia Ogniwego pociąga za sobą ujemne skutki dla ubezpieczonych, gdyż w razie pożaru Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe nie płaci żadnego odszkodowania.

W szczególności na do ubezpieczenie budynków w innym towarzystwie należy zawsze uzyskać uprzednią zgodę Krajowego Ubezpieczenia Ogniwego, natomiast przy do ubezpieczeniu ruchomości należy o tem bezzwłocznie uwiadomić Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe, podając równocześnie nazwę odnośnego towarzystwa, wysokość i czas dokonania do ubezpieczenia.

Aby więc uchronić ubezpieczonych w przeszłości od strat z powyższego powodu, zwraca się uwagę na § 10 Ogólnych warunków dla ubezpieczenia budynków i § 11 Ogólnych Warunków dla ubezpieczenia ruchomości w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniwem, które brzmią:

§ 10.

1. Kto przedmiot ubezpieczeniowy ubezpiecza od ognia całkowicie lub częściowo gdziekolwiek, lub kto budynki, ubezpieczone gdziekolwiek, ubezpiecza w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniwem winien bezzwłocznie pisemnie donieść Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniwemu o drugim ubezpieczeniu, wymieniając przytem drugiego ubezpieczyciela i sumę ubezpieczeniową, i wnieść o zezwolenie Krajowego Ubezpieczenia Ogniwego.

2. Jeżeli ubezpieczający nie wniósł o zezwolenie lub Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe odmówiło go jemu, natenczas Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe nie odpowiada za szkodę aż do zniesienia drugiego ubezpieczenia.

3. Jeżeli budynek, ubezpieczony w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniwem, jest za zezwoleniem Krajowego Ubezpieczenia Ogniwego także gdziekolwiek całkowicie lub częściowo ubezpieczony, natenczas Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe odpowiada tylko udziałowo w stosunku sumy ubezpieczeniowej, umówionej z Krajowym Ubezpieczeniem Ogniwem, do łącznej kwoty sum ubezpieczeniowych. Jeżeli łączna kwota sum ubezpieczeniowych przewyższa wartość ubezpieczeniową, to Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe odpowiada według owego stosunku za wartość ubezpieczeniową.

4. Jeżeli ubezpieczający ma ponieść sam część szkody (umówione samoubezpieczenie), to nie wolno mu tej części nigdzie ubezpieczyć. W razie niezastosowania się do tego przepisu zmniejsza Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe odszkodowanie tak, że ubezpieczający ponosi sam wymówioną część szkody.

§ 11.

1. Kto przedmiot ubezpieczony ubezpiecza od ognia całkowicie lub częściowo gdziekolwiek lub kto przedmioty, ubezpieczone gdziekolwiek, ubezpiecza w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniwem, winien bezzwłocznie pisemnie donieść Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniwemu o drugim ubezpieczeniu, wymieniając przytem drugiego ubezpieczyciela i sumę ubezpieczeniową. Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe jest uprawnione w ciągu miesiąca po otrzymaniu wiadomości o drugim ubezpieczeniu wypowiedzieć ubezpieczenia z terminem trzechmiesięcznym. Jeżeli ubezpieczający nie wysłał bezzwłocznie zawi-

domienia, natenczas Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe nie ma obowiązku świadczenia aż do do zniesienia drugiego ubezpieczenia o ile szkoda wydarzyła się później, niż dwa miesiące po terminie, w którym Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe powinno było to zawiadomienie otrzymać: obowiązek odszkodowania pozostaje jednak w mocy, jeżeli w chwili wypadku szkody upłynął już termin w ciągu którego Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe było uprawnione do wypowiedzenia ubezpieczenia, a wypowiedzenie nie nastąpiło.

2. Jeżeli przedmiot, ubezpieczony w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniwem, jest także gdziekolwiek całkowicie lub częściowo ubezpieczony, natenczas Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe odpowiada tylko udziałowo w stosunku sumy ubezpieczeniowej, umówionej z Krajowym Ubezpieczeniem Ogniwem, do łącznej kwoty sum ubezpieczeniowych. Jeżeli łączna kwota sum ubezpieczeniowych przewyższa wartość ubezpieczeniową, to Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe odpowiada według owego stosunku tylko za wartość ubezpieczeniową.

3. Jeżeli ubezpieczający ma ponieść sam część szkody (umówione samoubezpieczenie), to nie wolno mu tej części nigdzie ubezpieczyć. W razie niezastosowania się do tego przepisu, zmniejsza Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe odszkodowanie tak, że ubezpieczający ponosi sam wymówioną część szkody.

Krajowe Ubezpieczenie Ogniwowe w Poznaniu
Generalny Dyrektor
p. o. Jagodziński.

Poniżej podaje zestawienie zwolnionych i nowo mianowanych agentów Krajowego Ubezpieczenia Ogniwego.

Zwolnieni zostali:

Grzegorzczak Andrzej w Dolsku
Dziasek Ignacy Chwałkowo
Kleiböcker Wilhelm Dolsk.

Na powiat Śrem zostali mianowani następujący:

Brypierz Antoni na miasto Śrem i miasto Książ
Kuśnierkiewicz Ludwik na Komisariat obwodowy Śrem i Książ
Cieśliewicz Józef zamieszkały w Mosinie na miasto Mosina i Komisariat Obwodowy
Słabęcki Mieczysław zamieszkały w Dolsku na miasto Dolsk i Komisariat Obwodowy
Ruby Emanuel zamieszkały w Kórniku na miasto Kórnik i Komisariat Obwodowy

Generalny Dyrektor
p. o. Jagodziński.

Zasady

nagradzania buhaji, knurów i tryków. poza przeglądami przy pomocy zasiłków państwowych.

1. Nagroda może być przyznana za buhaja, knura lub tryka, zapisanego do ksiąg rodowodowych organizacji premijacej, co do którego udowodniono na podstawie książki kontrolnej pokrycie w ciągu ostatniego roku najmniej 20 matek.

2. Poza tem przy wyznaczaniu nagród powinny być przestrzegane przepisy, zawarte w „wskazówkach” o urzędzeniu przeglądów bydła, świń i owiec przy pomocy Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9. IX. 1925 r. Nr. 1127 R. III.

3. Przyznania nagród dokonywa się przez komisję, złożoną z 3 osób w tem: inspektora hodowli i miejscowego instruktora.

4. Organizacje zamierzające premjować przy pomocy Ministerstwa Rolnictwa winny uprzednio uzyskać jego zgodę.

5. Sumy niezbędne na nagrody będą przekazywane na podstawie przedstawionych Ministerstwu Rolnictwa protokołów premjowania i wykazów przyznanych nagród.

Minister:
K. Niezabytowski.

Powyższe podaje do wiadomości.
Śrem, dnia 2 lipca 1927 r.

L. dz. 6218/27

Starosta
w z. Mittelstaedt.

Gmina wiejska NIEŚLABIN wybrała na okres 3 lat.

- 1) Jana Taciaka sołtysem
- 2) Jakóba Kozielczyka I. ławnikiem
- 3) Jana Łopińskiego II. ławnikiem
- 4) Józefa Taciaka zastępcą ławnika

Wybór zatwierdziłem.

Śrem, dnia 11 czerwca 1927 r.

Starosta
w z. Mittelstaedt.

Dział nieurzędowy.

DOM

piętrowy murowany

pod dachówką 4 pokoje 2 kuchnie chlew szopa
bez długu na sprzedaż cena 5000 złotych
w Śremie

J. Feliczak, ulica Młyńska Nr. 233.

Zaginęły

PAPIERY WOJSKOWE

wystawione przez P. K. U. Jarocin na nazwisko ROMAN WŁODARCZYK, z Kaleji
pow. śremski.

Papiery unieważnia się.

Komunikat.

Wobec bardzo często zachodzących wypadków niewłaściwego wnoszenia przez płatników podatków bezpośrednich podań o przyznanie ulg w płaceniu podatków oraz odwołań przeciw wymiarowi podatku do Urzędu Wojewódzkiego, Sądu Administracyjnego, Izby Skarbowej i Ministerstwa Skarbu, wyjaśnia się, że podanie o ulgi podatkowe i odwołania należy wnosić jedynie do władz skarbowych I instancji t. j. władzy, która dokonuje wymiar danego podatku.

Wnoszenie spraw do Urzędów Województwa jest bezcelowe, gdyż władze te, jako nieupoważnione do rozstrzygania spraw podatkowych, jednoosobnego podania załatwić nie mogą i skierowują jedynie takowe do władz skarbowych.

Wnoszenie zaś podań do Izby Skarbowej lub Ministerstwa Skarbu zamiast do władz I instancji powoduje tylko zwłokę w załatwieniu danego podania, gdyż władze te jednoosobnego podania, bez uprzedniego rozpatrzenia aktów płatnika wzgl. bez przedstawienia stanu sprawy przez władze I instancji nie załatwiają. Zauważa się, że pisma skierowane przez płatników do Izby Skarbowej wzgl. Ministerstwa Skarbu, władze I instancji w myśl przepisów administracyjnych, bezwarunkowo przedkładać muszą władzy, do której pismo zostało adresowane.

Celem uniknięcia zwłoki w załatwieniu podań i odwołań, a tem samem nie narażenia się ze strony władz skarbowych I instancji na przymusowe ściąganie pretensji Skarbu Państwa, wskazaniem jest we własnym interesie płatników ściśle zastosowanie do powyższych wskazówek.

Śrem, dnia 1 lipca 1927 r.

Naczelnik Urzędu
Rozynek.

Porzeczki, agrest, czarne jagody, wiśnie
kupujemy w każdej ilości

zawieramy umowy na wagonowe dostawy owoców.

H. MAKOWSKI

Kujawska Wytwórnia Win w Kruszwicy, tel. 32.

Nadzwyczaj interesujący
ilustrowany popularny tygodnik

„Radjowelt“

o 64 stronach, w wykonaniu rotografurowym, przynosi oprócz radio-programów wszelkich europejskich stacji nadawczych ciekawe aktualności i rozprawy techniczne.

Numer pojedynczy 1.— zł.

Numery okazowe gratis.

Wiener Radjoverlag Wien I.

Pestalozziggasse 6.

Ogłaszajcie się w Orędowniku!!